

Endvidere finder bestemmelsen ikke anvendelse, hvis den mindreårige kun i enkeltstående tilfælde modtager betaling for en seksuel ydelse. Virksomheden med at levere seksuelle ydelser mod betaling skal således have en vis regelmæssig karakter, men det vil ikke være udelukket, at kunder kan straffes, selv om den mindreårige kun har været prostitueret i kort tid.

Betaler en person, som har seksuelt samkvem med en pige eller dreng under 18 år, f.eks. for den mindreåriges bolig, mad, tøj m.v., vil den pågældende normalt ikke af den grund kunne karakteriseres som »kunde«, og den mindreårige vil endvidere ikke kunne siges at »ernære sig ved prostitution«, hvis den pågældende ikke tager betaling fra andre personer for samleje eller lignende.

Der kan kun straffes for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, såfremt den pågældende har handlet forsætligt med hensyn til, at den mindreårige ernære sig helt eller delvis ved prostitution, og at den seksuelle ydelse blev leveret som led i prostitutionen. Det følger af reglen i straffelovens § 226, at der kan straffes for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, selv om kunden ikke havde kendskab til den prostitueredes alder, hvis kunden dog har handlet uagtsomt. I så fald skal der anvendes en forholdsmæssig mindre straf, jf. § 226.

Kunden vil kunne straffes efter den foreslåede bestemmelse, selv om kunden selv er under 18 år (men er fyldt 15 år, jf. straffelovens § 15).

Efter bestemmelsen i straffelovens § 227 vil straffen efter den foreslåede bestemmelse kunne bortfalde, hvis kunden og den prostituerede senere er blevet gift med hinanden.

Nr. 3 og 4 indebærer, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 223 a finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tilfælde, hvor den mindreåriges seksuelle ydelse er anden kønslig omgængelse end samleje, samt hvor der er tale om kønslig omgængelse med en person af samme køn.

Ved »anden kønslig omgængelse end samleje« forstås, at handlingen har en samlejelignende karakter, fungerer som surrogat for samleje eller i øvrigt i forhold til den mindreårige omfatter en seksuel aktivitet, der nærmer sig samleje.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2 og 3.2.

Til nr. 5

Det foreslås at ophæve bestemmelserne om »passivt« alfonseri i straffelovens § 229, stk. 3-5. Ophævelsen indebærer navnlig, at det ikke er forbundet med strafansvar at lade sig underholde af en kvinde, med-

mindre der er tale om, at gerningsmanden herved udnytter kvindens erhverv ved prostitution, jf. § 229, stk. 1, som ikke foreslås ændret.

Det bemærkes, at det fortsat vil være strafbart at forlede nogen til at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed med andre og at afholde nogen, der driver erhverv med kønslig usædelighed, fra at opgive det, jf. straffelovens § 228, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1 og 3.1.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1999.

Ved den foreslåede bestemmelse i stk. 2 slås det fast, at ophævelsen af bestemmelsen i straffelovens § 199 (og bestemmelserne i § 229, stk. 3-5) ikke medfører, at spil, utugt og understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved utugt, skal anses som lovlige erhverv i henhold til anden lovgivning.

Det er således forudsat, at de foreslåede ændringer af straffeloven ikke medfører ændringer i de prostitueredes stilling i henhold til anden lovgivning, hvor der måtte være knyttet retsvirkninger til, at de nævnte erhverv i straffeloven betegnes som ulovlige og er forbundet med strafansvar.

Efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven har en person bl.a. ret til at blive optaget i en arbejdsløshedskasse, hvis den pågældende udøver selvstændig erhvervsvirksomhed. Det fremgår ikke udtrykkeligt af loven, at der skal være tale om en lovlig erhvervsvirksomhed, men i praksis er det antaget af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsmarkedets Ankenævn, at et krav herom må indfortolkes i loven.

Prostituerede m.v. kan således ikke i dag optages i en arbejdsløshedskasse på grundlag af prostitutionserhvervet og kan som følge heraf heller ikke opnå ret til dagpenge, orlovsydelse og efterløn på grundlag heraf.

Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse indebærer, at ændringerne af straffeloven ikke medfører, at de prostitueredes stilling ændres på dette område.

Lovgivningen på det sociale område bygger bl.a. på et princip om, at der ydes hjælp efter behov, uanset hvad der er årsag til behovet. Det er således ikke til hinder for at få økonomisk hjælp efter lovgivningen på det sociale område, at den pågældende er prostitueret. Alle indtægter, herunder indtægter fra prostitution, skal imidlertid trækkes fra det beløb, der kan ydes som hjælp.

Socialministeriet har i en vejledning fra 1995 til kommunerne anført, at det kan være det rigtige, at socialforvaltningen i en periode prøver at motivere den